

egionen,

Querry
et af de
og en
d navn
at der
nds on-
spedal-
ønske
r Quer-
goisme,
dybeste
lig be-
get, fa-
ver sit
st hyk-
nsjour-
oret af
rs hul-
videre
gnorere
Rykker
ke om,
en har
e...
en hul-
ragedie.
o Gree-
give et
i »Vor-
nen er
eligios
gtskab
t, hvis
tiden,
i det
af de
hans
varen-
★

R
ab
e

Opera med sjældenhedsværdi

Bellini's „Norma“ efter et halvt århundrede igen paa scenen herhjemme

BELLINI, DONIZETTI og ROS-SINI er de tre store navne i italiensk opera i det tidlige 19. århundrede. Da alle tre er præget af en fælles tradition, kan man nu om stunder ved en flygtig bedømmelse skønne, at de lyder ens. Men i virkeligheden var de af meget forskelligt temperament. I modsætning til den facile Donizetti og den baade robuste og brillante Rossini ejede sicilianeren Bellini et blidt, udpræget lyrisk og ofte lidt vemodigt talent, og det er uretfærdigt kun at betragte ham som oplæg til den tidlige Verdi. Han har sin egen, uforvekslelige tone, og den var indsmigrende nok til ikke blot at vinde Chopins gunst, men ogsaa Wagners og i vore dage endog Strawinskys.

Af de 12 operaer, Bellini skrev i løbet af de kun 34 aar, han levede, har tre holdt sig paa det italienske repertoire, »La Sonnambula«, »Norma« og »I Puritani«. »Norma«, der stammer fra 1831, naaede allerede 1840 til Danmark og blev ialt 65 gange opført paa Det kgl. Teater, sidst i 1906. Siden har det herhjemme knebet med at komme Bellini paa nært hold, og det var derfor med særlig spænding, man saa hen til det italienske operagæstespils fjerde premiere i Falkoner Centret i gaar.

SOM Donizettis »Lucia di Lammermoor« er »Norma« en af de operaer, der staar og falder med udførelsen af titelrollen, men som til gengæld ikke kan undgaa at gøre lykke, naar en tilstrækkelig stor sopran staar til raadighed. Muligvis raader det italienske gæsteensemble over en saadan i Sonia Barbieri, men da denne paa grund af sygdom maatte melde afbud, havde Claudia Parada - gæstespilletets Tosca -

overtaget rollen, og samtidig med, at man maa være taknemmelig for, at hun reddede forestillingen, maa man desværre ogsaa konstatere, at hun forloftede sig paa opgaven. Man kan sagtens indrømme, at hun gjorde sit bedste - og de, der har hørt hende som Tosca, ved, at det ikke er saa lidt. Man kan endog synes, at hun i 2. akt overgik, hvad hun havde ydet som Puccini-sangerinde, men hun havde simpelthen ikke ressourcer nok til at staa dette uhyre krævede Bellini-parti igennem og svigtede afgørende paa rollens klimaks-punkt i 3. akt.

Ogsaa hendes partner, Salvatore Puma, ydede sit bedste i værkets 2. akt, hvor han havde vundet det fulde herredømme over sin bløde, klangfulde og meget bøjelige tenor. Naar disse to kunstnere ikke forcerede deres stemmer, oplevede man hos dem begge vokalkunst af et ganske betragteligt format. Dette gjorde man ogsaa hos Myriam Pirazzini, hvis voluminøse og udtrykssterke mezzo skabte øjeblikke af fortættet stemning. Betydelig mindre stærkt gjorde Salvatore Catania sig gældende, medens Lea Liuzzo efterlod et særdeles fordelagtigt indtryk i en af de mindre roller.

ALTT dette sagt ud fra den betragtning, at de paagældende kunstnere paa en meget imponerende maade fyldte det store rum i Falkoner Centret med deres stemmer. Noget helt andet er, hvorvidt de forløste Bellinis musik, hvis sødmefyldte kantiene er beregnet for en ganske bestemt generation sangere. Deres foredrag var - ifølge samtidige beretninger - præget af den størst mulige enkelhed, af nobel, »honningagtig« elegance. Bellinis musik er med andre ord ikke beregnet for sangere, der ligesaa godt kan anvendes til Verdi og Puccini eller veristerne, og at alle de, der sang Bellini i gaar, kan det, tjener dem selv til ære, men er ikke ubetinget til gavn for Bellini.

Og ganske bortset fra dette stillings-spørgsmaal: »Norma« er helt igennem, hvad man kan betegne som sanger-opera, skrevet for at give sangerne lejlighed til at brillere med pur belcanto, for at give stemmerne lejlighed til at tage sig saa fordelagtigt ud som muligt. Man maa gaa ud fra, at Bellini kun stillede krav, som - ganske vist under opbud af det

Norma

mest overlegne artisteri - kunne indfries til fuldkommenhed. Men dette indtryk fik man ikke i gaar, da mange af hans krav forekom næsten urimelige og da det kostede samtlige medvirkende den største anstrengelse at leve op til, hvad vel ifølge sagens natur skulle virke som ubesværet leg. Men hvor findes i dag sangere, som kan give det udseende af, at Bellinis roller er skræddersyede specielt til dem?

DET korte og det lange er imidlertid, at man havde tid nok til at beskæftige sig med den visuelle side af sagen - og den havde mange gerne set bort fra. Thi den bragte forvirring i ens historisk-topografiske begreber. Er »Norma« en beretning »de bello gallico« eller »de bello punico«? Kostumeringen af de galliske præster henlagde skuepladsen til Nordafrika, men vegetationen var rigtignok subtropisk og de galliske krigere var da ogsaa klædt, som man kender det fra Wagner-opførelser i gamle dage. Den sceniske aktion indskrænkede sig til den storladne opera-gestus med udstrakte arme, og kulisserne blev mere og mere kullisseagtige, jo mere man forvildede sig ind i klipperne ved solned- eller opgang.

Men paa trods af alt dette: man maa være glade for, at man herhjemme overhovedet kan opleve Bellini paa scenen. I betragtning af, hvor sjældent man faar lejlighed til det, og ganske uanset den kendsgerning, at »Barberen i Sevilla« vel stadig maa betegnes som gæstespilletets mest vellykkede forestilling, vil man dog ogsaa uden tøven kalde denne »Norma«-opførelse den mest interessante, de italienske gæster i denne omgang har præsenteret os for.
H. L.

meri,
stilla
rime
(saa
eller
alle
ligefr
holm
bonde
delen
paa s
meile
sætter
allerb
billed
tysk,
lægge
nem
Bred

Ove
Dyl
høj
Ga
gac

D
ce; m
laget
blik
dres
hvert
ansk

Kobe
In
Theo
Ur
Sven
he
Kilve
Anna
fru
Kaj I
dig
Boris
der
Ga
Enid
Bo
E. W
(He
Kath
(He
Ann
tant
Grace
kon
J. E.
Kurt
(He
Nan C
(Hen
Ivan
(Bor
Grah
(Has
Læsn
dans
fore

Rust Dem til
VALGET

læs den nye udgave af »Det danske Samfund« redigeret af P. Nyboe Andersen og Poul Dam. En moderne haandbog i medborgerkendskab.

578 sider Kr. 19.75

DET DANSKE FORLAG